

22-11-2019 ΟΡΘΡΟΣ ΟΣΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΕΥΒΟΙΕΩΣ.

22-11-2019 ΟΡΘΡΟΣ ΟΣΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ.

† Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ἀποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀπφίας, Ἀρχίππου καὶ Ὁνησίμου, καὶ τῆς Ἅγίας Μάρτυρος Κικιλίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ιακώβου τοῦ Εύβοιέως.

Ὕχος Ἡ Γα

Γ
τὸν Θεός ος Κυρίος καὶ επει φανεν η μιν
χριστὸν λογη με νος ο ερχο με νος εν ο νο μα
τι Κυρίου ου

Γ

Στίχ. α'. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ως ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Γ
τὸν Θεός ος Κυρίος καὶ επει φανεν η μιν χριστὸν λογη με νος ο ερχο με νος εν ο νο ματι

Κυρίου ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ως ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος γ'.

Θείας πόστεως.

Χαίρει ἔχουσα, σὲ παραστάτην, ἡ πολύφημος νῆσος Εύβοίας, καὶ τοῦ δσίου Δαυΐδ ἐπαγάλλεται, ἡ θεία Μάνδρα τὸν τάφον σου ἔχουσα, θεοχαρίτωτε πάτερ Ἰάκωβε, σὺ γὰρ χάριτας, βλυστάνεις ἡμῖν ἑκάστοτε, ως ὁρεῦμα Παρακλήτου ἀνεπίσχετον.

Ὕχος Γα

χ̄ ^Γ τ̄ αγαλλ̄ ^Π εντ̄ ^Γ ι
 ῥ̄ **Χ**αιρει ε χουσα σε πα ρα στα την **ῥ** η
 — ψυτ̄ ^Π εντ̄ ^Π εντ̄
 πο λυ φη μος νη σος Ευ βοι ας **ῥ** και του ο
 — ^Π εντ̄ ^Π εντ̄ ^Δ εντ̄
 σι ου Δαυ ^Γ ιδ ε πα αγαλλε ε ται ^π η θει
 — ^Π εντ̄ ^Π εντ̄ ^Π εντ̄
 α Μαν δρα τον τα α φον σου ε χου σα ^ῥ θε
 — ^Π εντ̄ ^Π εντ̄ ^Π εντ̄
 ο ^κ χα ρι τω τε πα ατερ I α κω ω βε ^π
 — ^Π εντ̄ ^Π εντ̄ ^Π εντ̄
 συ γαρ χα ρι τας βλυ στα α νεις η μιν ε καστο

22-11-2019 ΟΡΘΡΟΣ ΟΣΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΕΥΒΟΙΕΩΣ.

τε ρεν μα Πα ρα κλη του α νε πι ι
σχετον

Ἐπερον. Ἡχος δ^ν.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Εύβοίας τὸν ἔφορον, καὶ κοινοβίου Δαυΐδ,
σεπτὸν προεξάρχοντα, καὶ τοῦ λαοῦ ποδηγόν,
Ιάκωβον ὅσιον, δεῦτε ἐν εὐφροσύνῃ,
καταστέψωμεν ὑμνοις, οὗτος γὰρ ἐντυγχάνει,
τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων, παρέχει δὲ τοῖς
ἀνθρώποις, χάριν καὶ ἐλεος.

Ἡχος δ^λ Δι^φ

Ἐυ βοι ας τον ε φο ρον και κοι νο βι
ου Δαυ ιδ σε πτον προ ε ζαρ χον τα και του
λα ου πο δη γον I α κω βον ο σι
ον δευ τε εν ευ φρο συ νη κα τα στε ε
ψω μεν υ μνοις ου τος γαρ εν τυγ χα νει τω
Χριστω υ περ πα αν των πα ρε χει δε τοις
αν θρω ποις χα ριν και ε ε λε ος

Δόξα Πατρὶ...

Ἀπολυτίκιον Φαλλόμενον πρωπίστως

ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ.

³Ηχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὁσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν
ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἄγιε, ἀνεδείχθης
μιμητὴς τούτων Ἰάκωβε, ἐν τῇ μάνδρᾳ τοῦ
Δαυΐδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ, ποιμάνας
ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύσῃ, ὑπὲρ
ἥμῶν ἀεὶ δεόμενος.

$\tilde{H} \chi^{\circ\varsigma} \overset{\lambda\ddot{q}}{\longrightarrow} K^\circ\epsilon$

χ Κ
χ ϕ ω

τα χρόνια εν ε σχα τοις τοις χρονοίς ζη λω σας

α γι ε ῥ α νε δειχθησμι μη της του

των Ι α κωβε^χ εν τη μανδρα του Δαυ ιδ

του προστατου σου σε μνε ποιμανας τα αυ την

εν θε ε ως ^{χρ}**δι** **ο συν του τω μη πα αυ ση**

υ περ η μωνα ει δε ο με ε νος

χ
q

χ
q **Και** νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

χ
q

χ
q **Χαι** ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ

τος χαι ρε τει χος και σκε πη των προ στρε χον

των εις σε χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει

ρο γα με χαι η τε κου σα εν σαρ κι τον Ποιη

την σου και Θε ον πρε σβευ ου σα μη ελ λει

πης χαι υ περ των α νυ μνου ουν των και προ σκυ

νου ουν των το ο κοον σου ου ου ου

χ
q

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.
Ὕχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ίάκωβον σεμνόν, Λιβισίου τὸν γόνον, καὶ μέγαν ἀσκητήν, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, τὸν ὅσιον ἡγούμενον, ἐπαινέσωμεν ἀσμασιν, ὡς γὰρ ὄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἐπεγνώσθη, τὰ ἀθροίσματα, τῶν ὁρθοδόξων παιδεύων, τοῖς θείοις διδάγμασιν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Θεοτοκίον Τῶν Εισοδίων.

Ὕχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἀννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἥν ηὐλόγησεν, ὁ Ἱερὸς Ζαχαρίας. Ταύτην ἀπαντεῖς, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο τάφος σου πηγή, ἀγιάσματος ὥφθη, ἵσται γὰρ πιστῶν, τὰ νοσήματα πάντα, καὶ δίδωσι παράκλησιν, τοῖς πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, καὶ τὰ πνεύματα, τὰ πονηρὰ ἐκδιώκει, διὰ τοῦτο σε, ὡς τοῦ Χριστοῦ ὄντως δοῦλον, Ἰάκωβε μέλπομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν...
Θεοτοκὸν. Τῶν Εἰσοδίων.
Ὕχος δὲ.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῷαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδιθεῖσα ὥφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
Κάθισμα.
Ὕχος γ'.
Τὴν ὁραιότητα.

Πάτερ Ἰάκωβε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἔσχες τὸν Κύριον, τὸν Παντοκράτορα, διὸ τὰ τόξα τοῦ ἔχθροῦ, συνέτριψας καὶ ἔχαιρες, ὥσπερ δὲ οἱ ὄγγελοι, τὸ σὸν πρόσωπον ἔλαμπεν, ὅτε τὴν οὐράνιον, λειτουργίαν προσέφερες, καὶ πᾶσι τὴν σὴν χάριν ἔχορήγεις, τοῖς λόγοις καὶ τοῖς τρόποις σου μακάριε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον. Τῶν Εισοδίων.

Ὕπαρχος πλ. δ^ν.

Τὸ προσταχθέν.

Ἄγαλμάσθω ὁ Δαυΐδ ὁ ύμνογράφος, καὶ
χορευέτω Ἰωακεὶμ σὺν τῇ Ἀννῃ, ὅτι γόνος ἄγιος
ἐξ αὐτῶν προῆλθε· Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία
λαμπάς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ, ἥν
καὶ βλέπων ηὔλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ
χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δὲ Ἡχου.

Ὕχος ἡ τος

Ἐκ νεοτη το ος μου πολλα α
πο λε μει με πα θη αλλα αυ τος αν τι λα
βου και σω σον Σωτηριου

Οι μισουν τες Σι ων αι σχυνθη τε α
πο του Κυριου ου αι χορτος γαρ πυ ρι ε
σεσθεα πε ζη ραμ με νοι

Δο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι
ω Πνευμα τι
Ἄ γι ω Πνευμα τι πασα ψυ χη ζω
ου ου ται και κα θαρσει υ ψου ται λαμ πρυ νε

22-11-2019 ΟΡΘΡΟΣ ΟΚΤΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΕΥΒΟΙΕΩΣ

ται ⁶_λ τη Τρι α δι κη Mo να α δι i ε ρο

κρυ φι ως

λκαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην

λγι ω Πνευμα τι α να βλυ υ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα ⁶_λ αρ δεν ο ον τα α
πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι i αν

Προκείμενον. Ἡχος δ.

λτι μι ος ε ναν τι i ον Ku ρι ου ^Δ_λ

ο θα να τος του Ο σι ου αυ του ⁶_λ

Στιχ. Μακάριος ἀνήρ ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον. ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

22-11-2019 ΟΡΘΡΟΣ ΟΚΤΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΕΥΒΟΙΕΩΣ

6
λ Φι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι ι
Γ ζ' ο θα να τος Δ ατου Ο σι ου αυ
του ου ου ου ου ου
6
λ

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάπω.

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορός: χ̄^N — — — + — — — —
δ̄ κυ ρι ε ε λε η σον δ̄

‘Ο Ιερεὺς: “Οτι Ἀγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

‘Ο Χορός: ρ̄ — — — μη ην ρ̄
χ̄^Δ πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον
πα (Δίς)
κυ ρι ον

Τὸ τρίτον. ρ̄ αι νε σα τω πνο η πα σα
τον κυ ρι ο ο ον

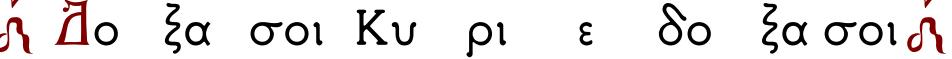
‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:
χ̄^N — — — , — — — + — — — —
δ̄ κυ ρι ε ε λε η σον κυ ρι ε ε
λε η σον κυ ρι ε ε λε η σον δ̄

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἄγίου
Εὐαγγελίου. ‘Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός:
 καὶ τωπνευματισου

‘Ο Ιερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός:
 Δοξα σοι Κυρίῳ δοξα σοι

‘Ο Ιερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' Φαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Ϲοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἁγιος Ἰακώβος τοῦ Εὐβοίως

Δι^Δ Λόξα Πατρὶ καὶ γῇ ω καὶ Α

γῇ ω Πνευματι

Δι^Δ Ταις τουσου ο σι ι ου πρεσβειαις ε ε

λε η μον^Δ ε ξαλειψον τα πληθη^{γ'} των ε μω
ων εγ κλη ματων

Δι^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Δι^Δ Ταις της Θεο το οκου πρεσβειαις ε
ε λε η μον^Δ ε ξαλειψον τα πληθη^{γ'} των ε

μωων εγ κλη ματων

Ἄρχος Δι

λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σου και κα τα το
πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ξα λει ψον
το α νο ο ομη μα α μου

Εἰπα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.

Ἄρχος β'.

“Οσιε πάτερ, ώς μεγαλόφωνος κηρουξ, καὶ ιερουργὸς σεμνότατος, ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ ἔξέλαμψας. ”Ἐχων γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἔνδον, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Κύριον, τῆς ἀγάπης τὸ φίλτρον, διδάσκαλος ὥφθης, τῆς ἀρετῆς ἀκριβέστατος, ποδηγῶν πρὸς τὰ κρείττω, ρήμασι θείοις καὶ θαυμαστῇ βιοτῇ σου, τοὺς συνόντας σοι κοσμικοὺς καὶ μονάζοντας· οὓς καὶ τὰ νῦν, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου, μὴ παύσῃ φυλάττων ἄγιε Ἰάκωβε, ἐκ πάσης περιστάσεως.

ο σι ι ι ε Πα α τερως με γα
 λο φω ω νο ος κη η η ρυξ και ι ε ρουρ
 γο ος σε μνοο ο ο ο τα α α α τος
 εν τη Μο ο νη η του Ο σι ου ου ου Δανιδ ε
 ξε ε ε ε ε ε λα α α αμψας 6 ε
 χω ων γαρ εν τη καρ δι ι α α α σου
 ε εν δον προς τον Φι λαν θρω πον Κυ υ
 ρι ι ον της α γα α α α πη ης το φι
 ι ι ιλ τρον δι δα α σκα λος ω ω
 φης της α ρε τη η η ης α κρι βε ε ε
 στα α α α τος 6 πο δη γω ων προς τα

κρει ει ει ει ειτ τω ^Δ ρη η μα α α
 α σι ει ειοις και θαυ μαστη βι ο
 τη η η σου ^Δ τους συ νον τα α ας σοι κο
 σμι κου ου ου ους και μο να α α α λο
 ο ο ον τας ⁶ ους και τα α νυ υν ταις προς Χρι
 στο ον πρεσβει ει ει ει ει αι αι αι αις σου
^Δ μη η πα α αυ ση η η η φυ λα ατ των ^Δ
 α γι ε Ι ι α α κω ω ω βε εκ
 πα α σης πε ε ρι στα α α σε ε ε ε
 ω ω ως ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

χ̄ Δ
 Δ̄ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ̄ Κυ ρι ε
 ε λε η σον Δ̄ Κυ ρι ε ε λε η σον
 (δίς)

6
 Δ̄
 Δ̄ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ̄ Κυ ρι
 ε ε λε η σον Δ̄ Κυ ρι ε ε λε η σον 6
 B
 Δ̄ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ̄ Κυ ρι
 ε ε λε η σον Δ̄ Κυ ρι ε ε λε ε η
 σο ο ο ν 6

Οι Κανόνες.

Κανών πρῶτος τῶν Εἰσοδίων.

‘Ωδὴ α’.

‘Ηχος δ’. Ο Ειρμὸς.

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι
Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον. Δίς

Στίχ. ‘Ὕπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν
ἐπιστάμενοι, καὶ χάριτος βρύουσαν, πηγὴν
ἀέναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἴτοῦμέν σε ῥανίδας,
ἐπόμβρησον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε ἀεί.

Στίχ. ‘Ὕπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ὕπέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν
χρηματίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ
τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς
θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Στίχ. ‘Ὕπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς
χάριτος, πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο
τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμῆσαι,
πανήγυριν ἄσμασι· δεῦτε συνδράμωμεν.

Στίχ. ‘Ὕπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Η πύλη ἡ ἔνδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος,
τὰς πύλας διάρασσα, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ,
νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ θεῖα
θαυμάσια, κατατρυφῆσαι αὐτῆς.

Κανὼν α' τοῦ Ἀγίου.

Ὕπαρχος πλ. δ^ν.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴερατείας τὴν στολὴν ἐνδέδυσαι, πάτερ
Ἰάκωβε, καὶ τὸν βίον ἔχων, ἐν πολλαῖς
ἀσκήσεσι, εἰς ὅρος ἀνελήλυθας, ἀρετῶν τοῦ
Κυρίου, καὶ τύπος πᾶσι γεγένησαι, ἐν ἐσχάτοις
χρόνοις μακάριε.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνεπιστρόφως τὴν ὁδὸν ἐβάδισας, τῶν
ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, ἵσος τῶν Πατέρων, τῶν
πρὸ σοῦ γεγένησαι, Ἰάκωβε πανεύφημε, ἐν
Εὐβοίᾳ αὔγασας, τῷ σῷ φωτὶ τοὺς μονάζοντας,
καὶ τοὺς κοσμικοὺς προσιόντας σοι.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κραταιωθεὶς ἀπὸ παιδὸς Ἰάκωβε, τοῦ
Παρακλήτου αὔγαῖς, τῶν παθῶν τὸν ὄχλον,
ἀνδρικῶς ἐσκέδασας, καὶ ὥφθης τοῖς συνοῦσί^σ
σοι, εὔσεβείας ὁ κῆρυξ, καὶ ὁ διδάσκαλος
πίστεως· ὅθεν τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘**Ω**ς ταπεινοί σου ύμνηται Θεόνυμφε,
καθικετεύομεν, ταῖς λιταῖς σου Μῆτερ, τῷ Γίῳ
σου πρέσβευε, ἵνα σωθῶμεν ἀπαντες, τῆς
φλογὸς τῆς γεέννης, καὶ ἵνα τύχωμεν χάριτος,
διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν πταίσματα.

Κανὼν β' τοῦ Ἀγίου.
Ὕπαρχος πλ. δ'.
·Τγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ πάθη τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς, ὡς ἔχων τὴν χάριν, τοῦ Κυρίου σου Ἰησοῦ, Ἰάκωβε πάτερ θεραπεύεις, τῶν ἐκζητούντων τὴν σὴν ὑποστήριξιν.

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Η χείρ σου ἰάτρευσε θαυμαστῶς, κατ' ὄναρ τὸ ὅμμα, ἐν τῇ Κύπρῳ τοῦ ἀσθενοῦς, συντρίψας ὀφρὺν τοῦ ἀντιδίκου, θεοχαρίτωτε πάτερ Ἰάκωβε.

Δόξα...

Νικαίας ποιμένος τῆς κεφαλῆς, αἷμάτωμα πάτερ, διαλύεις ταῖς σαῖς εὔχαις, ποιήσας Σταυροῦ τοῦ ζωηφόρου, τὸ θεῖον σχῆμα Ἰάκωβε ὅσιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Сωτῆρα κυήσασα τῶν βροτῶν, γενοῦ μοι ἐν βίῳ, κυβερνῆτις καὶ βοηθός, Πανάχραντε Κόρη Θεοτόκε, διασκεδάζουσα πάθη τὰ ὄτοπα Ἰάκωβε.

Κανὼν πρῶτος τῶν Εισοδίων. Ὡδὴ γ'.
Ἅγιος δ'.
·Ο Ειρμὸς.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. **Δίς**

Στίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναός, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ὄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Στίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δαυΐδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾶ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην Ἀχραντε, παρισταμένην πάναγνε, ἐν τῷ Ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Στίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξ ἣς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἥνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χιρτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθύς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προστρέχουσί σου σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Κανὼν α' τοῦ Ἀγίου.

ἘΩΔΗ Γ'.

ὝΧΟΣ πλ. δ^ν.

Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βαρυαλγοῦντας ἀσθενεῖς, ιάτρευσας θεοφόρε, καθηγούμενε Ἰάκωβε λιταῖς σου, παρέρησίαν γὰρ πολλήν, ἐκ τοῦ Δεσπότου εἴληφας, καὶ χάριν ιαμάτων, ώς ἀμοιβὴν τῶν καμάτων σου

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῷ ἀέρι θαυμαστῶς, ἐνεφανίσθης θεόφρον, καὶ ἐκράτησας χερσί σου ἀγίαις, ἀερόπλοιον δεινῶς, τρωθὲν πάτερ Ἰάκωβε, ὑπὸ σφοδρῶν πληγμάτων, τῶν κεραυνῶν ἀξιάγαστε.

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύσας τὰς πλάκας τῆς σαρκός, ταῖς σαῖς ἀσκήσεσι πάτερ, καὶ τῇ χάριτι Ἰάκωβε Κυρίου, ώς ἐλεύθερον πτηνόν, ἀνήχθης πρὸς τὰ δώματα, τοῦ οὐρανοῦ μετέχων, ζωῆς ἀφάτου λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ίσχυϊ σου τοῦ πονηροῦ, σύντριψον κέντρα
κακίας, καὶ τὰ τόξα πονηρίας τὰ ποικίλα,
προφυλάττουσα πιστούς, Παρθένε τοὺς
ὅμνοῦντάς σε, καὶ ἐκζητοῦντας πόθῳ, τὴν σὴν
ἀγίαν ἀντίληψιν.

Κανὼν β' τοῦ Ἅγίου.

Ωδὴ γ'. Ἡχος πλ. δ'. Ούρανίας ἀψίδης.

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Η ἀγία Μονή σου, ως θησαυρὸν ἔχουσα, τάφον σου Ἰάκωβε πάτερ, σκιρτᾶς καὶ γάννυται, ὅτι τοῖς πάσχουσι, παρέχεις χάριν καὶ ἀκος, τοῖς ἐν πίστει ἄγιε, ἀσπαζομένοις σε.

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοσημάτων παντοίων, θαυματουργὸν γέγονεν, ὅσιε τὸ ἔλαιον ὄντως, τοῦ θείου τάφου σου, πολλοὺς γὰρ ἔσωσεν, ἐκ σαρκικῶν ἀλγηδόνων, ὥσπερ ἐν τῇ μάνδρᾳ σου, σεμνὸν μονάζοντα.

Δόξα...

Πυρωθεὶς ἐγκαρδίως, ἐξ ἀγαθοῦ ἔρωτος, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην θεόφρον, πᾶσαν προσπάθειαν, ὅλως ἀπέρριψας, καὶ τὴν ὁδὸν μοναζόντων, ὅσιε Ἰάκωβε, χαίρων ἐβάδισας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ο ἔχθρός με πειράζει, τοῖς λογισμοῖς πάντοτε, τῆς ἀπελπισίας Παρθένε, ἀλλὰ πρεσβείαις σου, τὰ νέφη σκέδασον, τῶν λυπηρῶν βιοτῆς μου, σὺ γὰρ ὥφθης Πάναγνε, χαρᾶς τὸ αἴτιον.

Κάθισμα.

Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸν νέον Ἰάκωβον, καὶ ἀσκητὴν θαυμαστόν, ὑμνήσωμεν ἀπαντες, οἱ προσκυνοῦντες αὐτοῦ, τὸν τάφον φιλάγιοι· οὗτος γὰρ ἀνετέθη, ἐκ μικρᾶς ἡλικίας, ὥσπερ πάντιμον δῶρον, τῷ Χριστῷ καὶ Δεσπότῃ, διὸ καὶ ἀνεδείχθη, πιστῶν ὁ διδάσκαλος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Θεοτοκίον. Τῶν Εισοδίων.

Ὕχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσῆφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τὶς ἡ παροῦσα Ἔορτή, ἣν ἀνύμνησας ποτέ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ώς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον. Ἀπενεχθήσονται εἰπών, τῷ Βασιλεῖ μυστικῶς, παρθένοι ὅπισθεν αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς, καὶ θαυμαστὴν ἐργάζου καὶ παγκόσμιον, τὴν ἔορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν. Ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέστη, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος.

Κοντάκιον.

„**Ηχος γ'.** Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν σεμνὸν ἥγούμενον, τῶν μοναζόντων Πατέρων, καὶ Δαυΐδ διάδοχον, ἐν τῇ Μονῇ τῆς Εὐβοίας, λάμψαντα, καθάπερ ὄστρον ἐν Ἐκκλησίᾳ, λόγοις τε καὶ εὔσεβεῖ βιοτῇ ἐν πίστει, ἐπαινοῦμεν ἐκβοῶντες, χαίροις θεόφρον Ἰάκωβε ὅσιε.

‘**Ο Οἶκος.**

„**Α**πὸ βρέφους παμμάκαρ ἥγάπησας, τὸν Δεσπότην Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, καὶ τὴν τρίβον αὐτοῦ χαίρων ὄδευσας, ἀσκητικῶς βιοτεύσας ώς ἄσαρκος, καὶ ἐκ ποικίλων παθῶν τὴν καρδίαν σου, ταῖς προσευχαῖς καὶ νηστείαις ἐκάθηρας, τὸν σὸν νοῦν μονίμως μακάριε, στηρίξας πρὸς οὐράνια δώματα· ὅθεν σοι ἐδόθησαν ἄγιε, τοῦ Παρακλήτου ποικίλα δωρήματα, ἥγουν τὸ μέγα τῆς προοράσεως χάρισμα, καὶ νοσημάτων ἀπάντων πανάκεια, καὶ σὺν τούτοις ἐγένου ἥγούμενος, κοινοβίου Δαυΐδ τοῦ προστάτου σου, κοσμικοῖς καὶ μονάζουσι προσπορίζων, ψυχῆς τὰ κατάλληλα· διὰ τοῦτο ἐπαινοῦμέν σε ἐκβοῶντες· χαίροις θεόφρον Ἰάκωβε ὅσιε.

Σ υ ν α ξ á ρ i o n.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγιων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἐβδομήκοντα, Φιλήμονος, Ἀρχίππου, Ἀπφίας καὶ Ὁνησίμου, μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχοι.

Χριστοῦ καλοῦντος, ὡφθητε δρόμῳ ἔξινῳ,

Χριστοῦ μαθηταί, δραμόντες πρὸς τὴν κλῆσιν.

Εἰκάδι δευτερίῃ, Φιλήμονα ἔνθεν ἀειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Κικιλίας, Βαλλεριανοῦ, καὶ Τιβουρτίου.

Στίχοι.

Λουτροῦ φέρεις ἔκκαυσιν, ὡς Κικιλία,

Λούῃ δὲ λουτρὸν αἵματος διὰ ἔιφους.

Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἄμα

Κτείνει ἔιφος, βάλλοντας ὕβρεσι πλάνην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Μάρκου, Στεφάνου, καὶ ἑτέρου Μάρκου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς ἔιφει Στέφανε σὺν Μάρκοις δύω,

Πολλοὺς σὺν αὐτοῖς τοὺς στεφάνους λαμβάνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου
Μάρτυρος Προκοπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχοι.

Πρὸς τὴν τομὴν ὥρμησεν οἵα πρὸς πάλην,
Καὶ Προκόπιος θρέμμα τῆς Παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου
Μάρτυρος Μενίγνου τοῦ κναφέως.

Στίχοι.

Κάραν, κναφεῦ Μένιγνε, τμηθεὶς ἐκ ξίφους,
Κνάπτεις σεαυτόν, κὰν δύπους εἶχες, πλύνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀββᾶ.

Στίχοι.

Ἀββᾶν, τὸν ἐκτύπωμα ὄντα Ἀββάδων,
Τιμῶ πρεπόντως, ώς τεκνίων Πατέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Χριστοφόρος καὶ
Ἐύφημία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Τὴν Εὔφημίαν σοι συνευφημεῖν ἔγνων,
Σοὶ συσφαγεῖσαν, χριστόφρον Χριστοφόρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Θαλλέλαιος καὶ
Ἄνθιμος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Θαλλέλαιος Ἄνθιμος ἐκτετμημένοι,
Ἄειθαλῶς ἀνθοῦσιν ώς θεῖα ξύλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Κάλλιστος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι.

Κάλλιστος ἔχθρὸν τὸν κάκιστον πτερνίσας,
Φίλος Θεῷ πρόσεισιν ἐκλελεγμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν τροχῷ δεθείς, καὶ κατὰ πρανοὺς ἀφεθείς, τελειοῦται.

Στίχοι.

Κατὰ πρανοὺς Θαδδαῖον δὲ τροχὸς στρέφει.
Φωνὴ δὲ βροντῆς ἐν τροχῷ, φαλμὸς λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων Ἀγαπίωνος, Σισινίου Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀγαπίου.

Στίχοι.

Ἀπῆλθε, θηρὸι μὴ βλαβεὶς Ἀγαπίων.

Τοῦτον γὰρ ἥγάπησε καὶ θηρῶν φύσις
Εἶχες θύτην με νῦν δέ, καὶ θῦμα ἔνον,
Ἐχεις με Σισίνιον, ἐκ ξίφους Λόγε.

Ὑπὲρ Θεοῦ, ταθέντος ἐν τῷ Κρανίῳ,
Ξίφει σὸν Ἀγάπιε τείνεις κρανίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμην ποιούμεθα τοῦ δσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, τοῦ ἐπονομαζομένου Τσαλίκη, ἥγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Ὅσιου Δαυΐδ ἐν Εὐβοίᾳ.

Στίχοι.

Ίάκωβε ὅσιε ἡμῶν τοὺς ὕμνους,
δέχθητι ὡς τὰ δύο λεπτὰ τῆς χήρας.
Ως ἄγγελος Θεοῦ Ἱάκωβος πρὸς πόλον
ἥρθη.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἀρχιμανδρίτης ἐγενήθη εἰς τὸ Λιβίσιον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὑπὸ εὐσεβῶν γονέων τῇ ε' Νοεμβρίου τοῦ εἰκοστοῦ καὶ ἐνακοσιοστοῦ καὶ χιλιοστοῦ ἔτους (1920), διδαχθεὶς ὡς εἰκὸς ἐκ μικρᾶς ἡλικίας τὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Ἐλθὼν μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μετὰ τῶν γονέων αὐτοῦ εἰς τὰ Φάρακλα τῆς Βορείου Εύβοιας ἔζησεν ἐν αὐτοῖς ἔως πριάκοντα ἐτῶν. Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ ἐν Εύβοιᾳ, ἔνθα διέπρεψεν ἀσκητικῶς ὡς ιερομόναχος καὶ ἡγούμενος ταύτης. Χαριτωθεὶς τῷ Παρακλήτῳ Πνεύματι ὑπὸ πλήθους χαρισμάτων ἐστήριξε τοὺς μοναχοὺς τοῦ Κοινοβίου αὐτοῦ ἐν τῷ πνευματικῷ αὐτῶν ἀγῶνι ὡς καὶ πλήθη πιστῶν αὐτῷ προσερχομένων καὶ ἐκζητούντων αὐτοῦ τὴν βοήθειαν, λόγοις τε, σημείοις καὶ θαύμασι καὶ τῇ θαυμαστῇ αὐτοῦ βιοτῇ. Ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν θεοφιλῶς ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ τῇ 21ῃ Νοεμβρίου τοῦ πρώτου καὶ ἐνακοσιοστοῦ καὶ ἐνενηκοστοῦ σωτηρίου ἔτους (1991). Τελεῖται ἡ αὐτοῦ μνήμη τῇ 22ᾳ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἄμην.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Ὕπατος Ἰησοῦ Πάτερ

Ωδὴ αἱρέτης πρὸς τὸν Ιησοῦν
Χριστὸν οὐαὶ γενναταιδός ζα σατεπί

Χριστού εξ ουρανων απαντη σατεπί

Χριστόν ος επιγῆς υψωθήτε δέ ασα

τε τωκυριώπασαη γη ηηη

καὶ ενευφροσυνη ανυμνη σατε

λαοι οτι δε εδόξασται πί

Ωδὴ γ'. προτάστης πατρος

γεννηθεν τιαρρε ευστως γιων πί εκ πατρος

σχατων εκ παρθενου δέσαρκωθεν τι ασπο

ρως πί Χριστων θωβοη σωμεν πί ο

ο α' χορός **Γ**
 α νυ ψωσας το κε ρας η μων **Δ** ά A
π γι ος ει Κυ υ ρι ι ε π
Ωδὴ δ. π **Ρ**αβδος εκ της ρι ζης I εσ σαι **Δ** ά και αν
 θος εξ αυ της Χριστε π εκ της Παρ θε νου α
 νε βλαστη σας π εξ ο ορους ο αι νε τος
 κατασκι ι ου δα σε ος π ηλ θεσαρκωθεις εξ
Χ α πει ρανδρου π ο α α υλος και Θε ος
ά δο ξατη δυ να μει σουου Κυ υ ρι ι ε π
Ωδὴ ε'. π **Θ**ε ο ος ω ω ωων ει ρη η η η
 νης π Πατηρ οι κτιρμων στης με γαλης βου
 λη ης σου τον Αγ γελον π ει ρη νην πα ρε ε

χο με νον α πε ε στει λας η μιν ^π_q ο
 θεν θε ο γνω σι ας ^Δ_λ προς φως ο δη γη θεν τες
^π_q εκ νυ κτος ορ θρι ζον τες ^Δ_λ δο ξο λο γου
 μενσε φι λα αν θρω ω πε ^π_q
 Ωδή στ'. ^π_q Κπλαγχνων Ι ω ναν ^π_q εμ βρυ ον α πη
 με σεν ^π_q ε να λι ος θηρ ^Δ_ρ οι οι ον ε
 δε ξα το ^π_q τη Παρ θε νω δε ^π_q ε νοι κη σας
 ο Λο γος και σα αρ κα λα βων ^π_q δι ε λη λυ
 θε φυ λα ξας α δι α φθο ρον ^π_q
 η ης γαρ ουχ υ πε στηρευ σε ως ^π_q την
 τε κουσαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον ^π_q

Ωδὴ ζ'. πρὸι. Παὶ δεῖς εὐσεβεῖ αὶ συντραφεντεῖς

δυ υσσε βους προσταγμα τος κα τα φρο νη
 σαν τες πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο
 η θησαν διαλλεν με σω της φλο γος ε
 στωτες ε ψαλλον πο των Πα τε ερων Θε
 ος ευ λο γη το ο ος ει

Ωδὴ η'. πρὸι. Λι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυνουμεν τον Κυρι ον

Δι θαυμα τος υ περφυ ους η δρο σο βο

λος ε ζει κονι σε κα μι νος τυ πον

ου γαρ ους ε δε ξατο φλε γει νε ους ως

ου δε πυρτης Θεος της τος ^π_q Παρ θενου ην
 υ πε εδυ νη δυν ^π_q δι ο ο α νυ μνουν
 τες α να μελ ψωμεν ^π_q ευ λο γει τω η κτι
 σις πα α σα τον Κυριον ^π_q και υ πε ρυ
 ψου ου τω εις παν τας τους αι ω ω ω
 να α α ^π_q α ας

Την Θεοτόκον και μητέρα του φωτὸς.

Τιμωτέρα πρώτου ἥχου.

Ὕχος ἡ Πα

Σπίχος α'. χ ^M π ^Π

π Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

κυ υ ρι ον π και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου Δ ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι

μου Δ

Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ιμ και εν δο ζο τε ε ραν Δ α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φειμ Δ την α δι α φθι

ρως Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν π την ον τως Θε

ο τοκον Σε με γα λυ νο μεν

Σπίχος β'. χ ^M π ^Π

π Θ τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυτου ^π _q i δου γαρ α
πο του νυν ^π _q μα κα ρι ου σι με πασαι αι

γε νε αι Δ Δ

^π ^Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βι i i μ και εν δο ξο τε ε ραν ^Δ _Δ α συγ

κρι i τως των Σε ρα φιμ ^Δ _Δ την α δι α φιο

^π ^Δ ρως ^Δ Θε ον Λο γον ^N τε κου σαν ^π _q την ον τως Θε

ο τοκον ^M Σε με γα λυ νομεν π _q

^π _q Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α o Δυ να τος και α γι ον το o
^χ

νο μα αυτου ^π _q και το ε λε ος αυ του ^Δ _Δ

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις

αυ τον

Δ
δ

Δ ^Π Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ι μ και εν δο ζο τε ε ραν Δ α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φιμ Δ Την α δι α φιο

ρως Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν π Την ον τως Θε

ο τοκον Σε με γα λυ νο μεν

Σπίχος Δ^M π Π ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του π δι ε σκορ πι σεν π υ πε ρη

φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των Δ
δ

Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι 1 ι μ και εν δο ξο τε ε ραν Δ α συ
κρι 1 τως των Σε ρα φιμ Δ την α δι α φδο
ρως Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν π την ον τως Θε
π ο το κον Σε με γα λυ νο μεν π π

Σπίχος ε'. χ ^M ^Γ Καθει λε δυ να στας α πο θρονων
και υ ψω σε τα πει νους ^η πει νων τας ε
νε ε πλη σεν α γα θων ^η και πλου τουν τας ε
ξα πεστει λε κε νους ^η

Μ Π
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον

τε κου σαν ^π_q την ον τως Θεος το κον Σε με γα λυ
νο μεν ^π_q

Σπίχος στ'. χ
^π_q Ην τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
 δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε ε ους ^π_q κα
 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η
 μων ^Γ τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του
^π

ε ως αι ω νος ^Γ

^M ^Π
^Γ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Γ
 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
^M ^Π
 φιμ ^Γ την α δι α φιδι ρως ^Γ Θε ον Λο γον
 τε κου σαν ^π_q την ον τως Θεος το κον Σε με γα λυ

νομεν π^q

Είτα ψάλλεται
ἡ θ' ὁδὴ τῶν Καταβασιῶν.

χ π
 π^q Με γα λυνον ψυ χη η μου ου την τι μι
ω τε εραν Δ και εν δο ξω τε εραν Π των
α νω στρα τευ μα α α των π^q
 π^q Μυστη ρι ον ξε νον π^q ο ρω ω και
πα ρα δο ξον π^q ου ρα νον το Σπη λαι ον
θρο νον Δ Χε ρου βι κον την Παρ θε νον π^q την
φα ατ νην χω ρι ι ον π^q εν ω ω α νε
κλη θη ο α χω ρη τος Χριστος ο Θε Π
ος Δ ον α νυ μνουν τες με γα α λυ υ νο ο
με ε Δ ε εν π^q

Ἐξαποστειλάριον.

^τΗχος β'. Τοις μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τοῦ Λιβισίου βλάστημα, καὶ Φαράκλων
οἰκήτωρ, Εύβοιας νήσου καύχημα, καὶ πιστῶν
παραστάτης, Μονῆς Δαυΐδ τοῦ ὁσίου, προεστῶς
θεοφόρος, χαρίτων σκεῦος πάγχρυσον, καὶ
προγνώσεως λύχνος ἀειλαμπής, ἐγκρατείας
πόνοις ἀκαταπαύστοις, καὶ σαῖς πυκναῖς
δεήσεσιν, Ἰάκωβε ἐγνώσθης.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Εἰσοδίων.

Ὕχος β'. Γυναῖκες ἀκουπίσθητε.

χ Δ Ην παλαι προ ο κα τη ηγ γει λε Δ των
Γ Προ φη τωων ο συ υλλο γος 6 στα μνον και
B ρα βδοον και πλακα Δ και α λα α το μη η τον
ο ο ρος 6 Ma ρι αν τη ην Θε ο ο παιδα Δ
πι στως α νε ευ φη μη η σω μεν 6 ση με
Π ρον γα αρ ει σα α γεται Δ εις τα A γι α

22-11-2019 ΟΡΘΡΟΣ ΟCΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΕΥΒΟΙΕΩΣ

των Α γι ι ι ων ^Δ α να τρα α φη ναι αι
Κυ ρι ι ω ω ω

6

Εἰς τοὺς Αἴνους ἴστῳμεν σπίχους δ'
καὶ φάλλομεν τὰ ἔξης Προσόμοια.
Ὕχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Ὕχος $\frac{L}{q}$ Πα^o

π ^Π χ $\overline{\text{τ}}\text{α}\text{τ}$ + π $\overline{\text{ν}}$ $\overline{\text{ο}}$ $\overline{\text{ο}}$ $\overline{\text{η}}$ $\overline{\text{η}}$ αι αι αι νε ε
 π ^Π $\overline{\text{α}}$ α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
 σα α α τω ω το ον Ku u u ρι i i i
 ον ^N ^Π $\overline{\text{ρ}}$ αι νει τε τον Ku ρι i ον εκ τω ω ω
 ων ου ρα α νω ων $\overline{\text{η}}$ αι νει ει ει τε
 ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
 ι ι ιστοις ^Π σοι πρε ε πει Δ ς ς υ μνος τω
 ω ω ω Θε ε ε ε ω ω
 π ^M $\overline{\text{α}}$ $\overline{\text{ι}}$ νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι
 A αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του ^Π ^π αι

νει ει ει ει τε α α αυτον **πα** σαι αι δυ

να α αμεις α αυτουου **σοι πρε** ε πει υ
υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

ω **π**

χ **π**
π **ά**ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

στει αις αυ του **ἄ**ι νει τε αυ τον κα τα

χ το πληθος της με γαλωσυ **νης** αυ του **ἄ**

Ἐκ παίδων ἥγαπησας σφιδρῶς, ἀσκητῶν πολίτευμα, καὶ ἐν νηστείαις ἐσχόλαζες, καὶ ταῖς δεήσεσιν, ἔχων δὲ πρὸς τοῦτο, καὶ τὴν γνώμην σύμφωνον, σεμνὴ τῶν εὔσεβῶν γεννητόρων σου, διὸ καὶ ηὔξανες, τῇ ἀγνείᾳ καὶ σεμνότητι, ἐπ’ ἐσχάτων, τῶν χρόνων Ἰάκωβε.

χ **π**
π **ά**ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος ^Δαι νει τε αυ τον ^Δενψαλ τη ρι ωκαι

κι θα α ρα ^Δ ^Δ

Ως ἄγγελος ὥφθης ἐν Μονῇ, τοῦ Δαυΐδ πανόλβιε, διακριθεὶς ἐν ἀσκήσεσι, καὶ τοῦ θελήματος, ἐκκοπῇ ἐκ ρίζης, ἀσκητὰ Ἱάκωβε, διὸ καὶ ἐνεδύθης τὰ πάντιμα, ἀξίως ἄγιε, ἱερωσύνης τὰ ἴμάτια, ἀγιάζων, πιστῶν τὰ πληρώματα.

π ^Δαι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

χο ρω ^Δαι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ

γα α νω ^Δ ^Δ

Φιλόστορογος ὥφθης ἀληθῶς, ὡς ἱερομόναχος, ἐπιστηρίζων τὴν ποίμνην σου, ἐξ ἐπιθέσεων, τοῦ ἀντικειμένου, καὶ λύων Ἱάκωβε, πολλῶν ἐνεργουμένων σῇ χάριτι, τῶν προσιόντων σοι, τὴν πικρίαν καὶ τὴν ἄλυσιν, καὶ παρέχων, ψυχῶν τὴν εἰρήνευσιν.

χ Ηι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις Δ ιαι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λαγμου Δ πασαπνοη αι νε σατωτον

Κυριον
Ο τάφος σου ὅλβος ἐν Μονῇ, ἐπεγνώσθη
Οσιε, καταπλουτίζων Ἰάκωβε, πολλοῖς
χαρίσμασι, τοὺς ἀσπαζομένους, αὐτὸν μετὰ
πίστεως, καὶ πάντοτε ἵâται νοσήματα, ψυχῆς
καὶ σώματος, καὶ σκεδάζει τὴν ἀπόγνωσιν, τῶν
ἀνθρώπων, τῶν προσερχομένων σοι.

Δόξα... Ἡχος πλ. α'.

Οσιε πάτερ, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὸν
ἀγαθὸν θησαυρὸν κεκρυμμένον, πάντα
ἀπέρριψας, τὰ γενηρὰ καὶ υλώδη, ἐπιθυμίαν
ἔχων σὺν Χριστῷ ἀναλῦσαι, καὶ αἰωνίως αὐτῷ
συνεῖναι· ὅθεν δλοκαρδίως τὸν Ἰησοῦν
ἡγάπησας, καὶ λόγοις τε καὶ πολλοῖς σημείοις,
γνωστὸν τοῖς πᾶσιν τοῦτον ἐποίησας, ὃν
καθικέτευε πάτερ Ἰάκωβε, ὑπὲρ τῆς ἀγίας
Μονῆς σου, καὶ πάντων τῶν τιμώντων, τὴν
ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἡχος πάρα

π
χ
π
χ
π
χ
και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι
π
χ
π
χ
τη καρ δι α α σου ου τον α γα θον θη
σα αυ ρο ον κε ε ε ε κρυ υμ με ε ε ε νον

παν τα α περ ρι ι ι ψας ^Δτα γε η ρα
 και αι υ λωω ω ω δη ^πε πι θυ μι αν
 ε χων συν Χρι ι στωω α α α α να α λυ υ
 υ υ σαι ^χκαι αι ω νι ι ι ω ως αυ τω ωσυ
 υ νει ει ει ει ει ναι ^πο θεν ο λο καρ δι ι
 ι ως ^χτον Ι η σου ουνη η η η γα α πη η
 η η σας ^χκαι λο γοι οις τε και πολ λοι οι οις ση
 μει ει ει οις ^Δκαι γνωστο ον τοι οις πα α α
 σι ιν ^Δτου το ο ον ε ποι οι οι οι η
 η η η σας ^πο ον κα θι κε τε ευ ε πα α
 τερ Ι ι α α α κω ω ω βε ^χ υ περ

της α γι ι ας Μο ο νη η ης σου ου ^Δ και
παντων τωωντι ι μω ωωντωντην α ει σε
βα α α στον μνη η μη ην σου ου ου ου ^Δ ^Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκόν τῶν Εἰσοδίων.

Ἅγιος Δί^ό

Καὶ νυ^ν υ υ υν και α α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω ω ωνων α α μην

Ἐγ με ρον τω Να ω ω προ σα α α α

γε ε ε ε ται η Πα α να α μω ω ω

μο ο ος Παρ θε ε νος εις κα τοι κη τη ρι

ον του πα αν τα α να ακτος Θε ε ου ου ου

ου ου και πα α ασης της ζω η ης η μω

ων τρο ο ο φου ση με ρον το κα θα ρω

τα τον α γι ι ι α σμα ως τρι ε τι

ζουσα α α δα μα α λις εις τα Α γι ι α

των Α γι ι ι ι ων ει σα α α γε ε ε ε
ται ⁶ τα α αυ τη εκ βο η σωωμεν ^Δ ως
ο Α αγ γε λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος ^Δ χαι ρε ε μο ο ο νη ^Δ εν γυ ναι
ξιν ευ λο γη η με ε ε ε ε νη ^Δ

Δοξολογία Μεγάλη εἰς ἥχον πλ. α'.
Ἐπιλογές.

Ὕχος πώπολις Πατριά

Ἄδοξα σοι τω δειξαν τι το φως δοξα εν
υψί ιστοις Θεω ων και ε πι γης ει ρη η
νη εν ανθρωποις ενδόκι α

Ψυ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ
σκυ νου μεν σε δόξο λο γου μεν σε νι ευ χα
ρι στου μεν Σοι δι α την μεγα α λην σου
δοξαν

Κυρι ε Βασι λευ νι ε που ρα νι ε Θε
ε Πατερ παντο κρα α τορ νι Κυρι ε Γι ε

μονο γε νες I η σου Χριστε και A γι ον

Πνευ μα ^χ
^χ^q

^K

^χ^q

ει μονος Κυ ρι ος γ' I η σους Χριστος εις
δο ο ζαν Θε ου Πατρος α μην
χ Καθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω
σε γ' και αι νε σω το ο νο μα ασου εις τον
αι ω ω να γ' και εις τον αι ω να του αι ω
νος
χ Κα τα ξι ωσον Κυ ρι ε εν τη η
με ρα ταυ τη γ' α να μαρ τη τους φυ λα χθη
ναι η μας
χ Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των πα τε ε ρων η μων γ' και αι νε

το^ν ον και δε δο^{ζα} σμε ε νον το ο νο μα α

σου εις τους αι ω νας α μην ^χ^ϙ

^χ^ϙ Γε νοι το^{κυ} ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας^ν κα θα περ ηλ πι^ι σα μεν ε

πι σε ^χ^ϙ

^Δ^κ Ευ λο γη το ος ει^{κυ} ρι ε

δι δα^ζ ον με τα δι και ω μα τα Σου ^χ^ϙ

^κ Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α^χ^ϙ ε γω

ει πα^{κυ} ρι ε ε λε η σο ον με^ν ι ασαι

την ψυ χη^ν μου ου ο τι η μαρ τον Σοι ^χ^ϙ

^K
^χ **Κ**υρι επροςσε κα τε φυγονδι δα ζο ον

με ^{ν'} του ποι ειν το θελη μα ασου ^{ν'} ο τισυει

ει ο Θε ος μου

^χ
^ϙ

^χ **Ο** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τισουο ψομεθαφως

^χ
^ϙ

^K
^χ **Π**α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νωσκουσι ^K **Σ**ε ^χ **Ἄ** γιος ο Θε ος ^{ν'} **Α** γιος I

σχυρος ^{ν'} **Α** γι ος α θα να τος ε λε

(τρις)

^χ
^ϙ

η σον η μας

^K
^χ **Δ**οζα Πα τρι ι και γι ω και **Α** γι ω Πνευ

ματι

^χ
^ϙ

22-11-2019 ΟΡΘΡΟΣ ΟCΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΕΥΒΟΙΕΩΣ

K

χ καὶ νυν καὶ α εἰ οὐ καὶ εἰς τοὺς αἱ ω

νας των αἱ ωνων α μην

χ
φ

K

χ Ἄ γι ος α θα να τοις ε λε η σον η

μας χ

Ἄσματικόν.

K

χ καὶ ι ος ο Θε ε ε ος ού

χ Ἄ α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ

ρος χ

M

χ αγι ος α α θα να α τοις ε ε λε η

K

η σο ο ον η η η μα α α ας

Ἀπολυπίκον φαλλόμενον πρωπίστως

ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ.

Ὕχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὁσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἄγιε, ἀνεδείχθης μιμητὴς τούτων Ἰάκωβε, ἐν τῇ μάνδρᾳ τοῦ Δαυΐδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ, ποιμάνας ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύσῃ, ὅπερ ἡμῶν ἀεὶ δεόμενος.

Ὕχος πλ. α' — Κε^ο

χ ^K τοῦ πατέρων ταῦτα καὶ τορθῷ μα
 ς Τῶν οὐσίων Πατέρων ταῦτα καὶ τορθῷ μα
 τα εν ε σχα τοις τοις χρονοις ζη λω σας
 α γι ε ν α νε δειχθησμι μη της του
 των Ι α κωβε εν τη μανδρᾳ του Δαυιδ
 του προστατου σου σε μνε ποιμανας τα αυ την
 εν θε ε ως δι ο συν του τω μη πα αυ ση
 ς περ η μων α ει δε ο με ε νο ο ο

22-11-2019 ΟΡΘΡΟΣ ΟΚΤΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΕΥΒΟΙΕΩΣ

ς
ος

χ
q

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕπαγε πάσι Νη^ρ

1. ρι ε ε λε ε ε η σον δι
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον δι
2. ρι ε ε λε ε ε η σον λ^β
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον λ^β
3. ρι ε ε λε ε ε η σον Δ^ν
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ^ν
4. ρι ε ε λε ε ε η σον Δ^ρ
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ^ρ
5. ρι ε ε λε ε ε η σον λ^β
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον λ^β
6. ρι ε ε λε ε ε ε η σον δι
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δι

ΕΤΕΡΑ.

1. ρι ε ε λε ε ε η η σον δι
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον δι
2. ρι ε ε ε ε λε ε ε η η σον λ^β
δι Κυ ρι ε ε ε ε λε ε ε η η σον λ^β
3. ρι ε ε ε λε η η σον Δ^ρ
δι Κυ ρι ε ε ε λε η η σον Δ^ρ

4. γ Κ ρι ε ε ε λε η σο ο ον Δ

5. γ Κ ρι ε ε λε ε η σο ν π

6. γ Κ ρι ε ε λε ε ε η σο ν Δ

7. γ Κ ρι ε ε λε η σο ν Γ

8. γ Κ ρι ε ε λε η σο ν Δ

9. γ Κ ρι ε ε λε η σο ν Γ

10. γ Κ ρι ε ε λε ε η σο ν π

11. γ Κ ρι ε ε λε ε ε η σο ν Δ

12. γ Κ ρι ε Σ οι Κ ρι ε Δ

22-11-2019 ΟΡΘΡΟΣ ΟΣΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΕΥΒΟΙΕΩΣ

Ἄντιφωνον α'.

Ἄχος Δι

Ἄχος Δι
μη η ην

Σπίχος α'. Με γας Κυ ρι ος και αι νε

τος σφοδρα

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονη μας

Σπίχος β'. Αχος Δε δο ζα σμε να ε λα λη

θη πε ρι σου η πο λις του Θε ου

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονη μας

Σπίχος γ'. Αχος Δε Θε ος εν ταις βα ρε σιν

τερατάντι

αυ της γι νω σκεται

χ ^M Δ
 Α ^A Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου ^B Σω

τερατάντι

τερ σωσονη μας

Σπίχος δ^N. χ Δ
 Α ^A Κα θα περ η κου σα μεν ου

τερατάντι

τω και ει δο μεν

χ ^M Δ
 Α ^A Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου ^B Σω

τερατάντι

τερ σωσονη μας

Δόξα... Και νῦν...

χ Δ
 Α ^A Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Ζ' Σω

τερατάντι

+ ρ + ρ + ρ χ Δ
 τερ σωσον η μα α ας

Ἀνπίφωνον β'.

χ ^M ἡ μη η ην

Σπίχος α'. χ γι α σε το σκη νω μα αυ
του ο υ ψιστος

χ ^Δ Κω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
Α γι ι ι οις θαυ μα στος ^Δ ψαλ λον τας σοι
αλ λη λου ι α

Σπίχος β'. χ γι ω συ νη και με γα λο
πρε πει α εν τω α γι α σμα τι αυ
του

χ ^Δ Κω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν

A γι ι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι **M**

αλ λη λου ι α

Σπίχος γ'. χ̄ τ̄ + πυ λη Κυ ρι ου δι και
Δ. Ἀυτη η πυ λη Κυ ρι ου δι και

οἱ εἰ σε λέγουσονται εν αὐ τῇ

χ ^Δ ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν

αλ λη λօυ $\ddot{\imath}$ α

Σπίχος δν. χ̄ Δ̄ ἀ γι ος ο Να ος ου θαυ μα

στος εν δικαιῳ συ νη

Γ ω σον η μα ας γι ε Θε ου **Γ** ο εν

A γι 1 1 οις θαν μα στος **Δ** ψαλ λον τας σοι **M** +

αλ λη λου ι α Δ
 ω Πνευ μα τι Δ
 και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων α μην Δ
 ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε

ναν θρω πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος ^Δ θα να ατω ωθα να τον πα τη σας
 ει εις ων ^{ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
 γι ω Πνευματι ⁶ σωσον η μα ⁺ α ας ^Δ

Εἶτα τὸ γένερον.

Το πρόσωπον σου λίγα νευρά σου σιν
οι πλούσιοι του ουλαίου

Ἄχος δὲ Διόν

Ἀπολυτίκιον

Κημερών της εὐδοκίας δοκιμήσεων κι ας Θεού τοπρού
οι μιονταί της των ανθρωπωνσω τηρί

ας η πρόκηρυξις ενναώτου Θεού

τρανως η Παρθενος δεικνυται και τον Χρι-

στον τοις πασι πρόκαταγγελλεται αυτη

και η μεις με γαλοφωνως βοησωμεν

χαιρετησιον κονομιας ας του κτιστου η

εκ πληρωσις

Σπίχος β'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Σπίχος γ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὅπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. **Ἔχος ἄ Δι**

Ἀπολυτίκιον. **Ἄ** Κη με ρον της ευ δο κι ας Θε

ου το προ οι μι ον **β** και της των αν θρω πων

σω τη ρι ας η προ κη ρυ **β** εν να ω

του Θε ου τρανως η Παρ θε νος δει κνυ ται **Ἄ** και

τον Χρι στον τοις πα σι προ κα ταγ γελ λε ται **β**

αυ τη και η μεις **Ἄ** με γα λο φω νως βο η σω

μεν **Ἄ** χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτι στου

η εκ πλη ρω σι **ἴ** ις **Ἄ**

Εισοδημόν

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ ο
σπε ε σω ω με εν Χρι στω ω ω ω
σω ω σον η μα ας Γι ε ε Θεου ο εν
α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλλοντας οι αλ λη λου ου ι α

Ἄπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ὕπαγος ἡ Δι

Χη με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το προ
οι μι ον και της των αν θρω πων σω τη ρι
ας η προ κη ρυ ζις εν να ω του Θε ου τρα
νως η Παρ θε νος δει κνυ ται και τον Χρι στον
τοις πα σι προ κα τα γ γελ λε ται αυ τη και
η μεις με γα λο φωνως βο η σω μεν χαι
ρε της οι κο νο μι ας του κτι στου η εκ πλη
ρωσις

6

Ἀπολυτίκιον Φαλλόμενον πρωτίστως

ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δανιὴλ.

^τΗχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὁσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν
ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἄγιε, ἀνεδείχθης
μιμητὴς τούτων Ἰάκωβε, ἐν τῇ μάνδρᾳ τοῦ
Δαυΐδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ, ποιμάνας
ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύσῃ, ὑπὲρ
ἥμῶν ἀεὶ δεόμενος.

የኢትዮጵያ ሥነዱ አገልግሎት

χ Των ο σι ων Πατερων τα κα τορ θωμα
τα ρ εν ε σχα τοις τοις χρο νοις ζη λω σας
α γι ε η α νε δει χθης μι μη της του
των Ι α κω βε ρ εν τη μαν δρα του Δαυ ιδ
του προστατου σου σε μνε ποι μα νας τα αυ την
εν θε ε ως δι ο συν του τω μη πα αυ ση
υ περ η μων α ει δε ο με ε νος

Κοντάκιον.

Ὕχος ἦ Δι

Χ ^M Δ ^B κα θα ρω ω τα α τος να ος
 ο ^Δ του Σω τη ρος ^Δ η πο λυ τι ^B ι μη η τος πα
 στας και Παρθενος ^Δ το ι ε ρον θη σαυ
 ρισμα της δο ^M ξης του Θε ου ^Δ ση με ρον ει
 σα γε ται εν τω οι κω ^Δ Κυ ρι ου ^M ^B την
 χα ριν συ νει σα γου σα την εν Πνευ μα τι
 θει ει ω ⁶ ην α νυ μνου σιν Αγ ^M γε λοι Θε
 ου ^Δ αυ τη υ πα αρχει ^B σκη νη ε που ρα
 α νι ο ο ος

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ.

Προκείμενον. Ὁ Ηχος Βαρύς.

Ψαλμὸς 149.

Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Στίχ. Ὅτις σατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 5:22-6:2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἄδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἀνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὅμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλούϊα. (γ'). Ἡχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Στίχ. **Ἡ** δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἰς Μνημόσυνον... Κωνσταντίνου Πρίγγου Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἡχος Λα

Ἐκτασις.

τον προστάτην της αγαπητής πόλεως της Εύβοιας
 ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω ω ω ω +
M ουτού του προστάτην της αγαπητής πόλεως της Εύβοιας
 ω ω ω ω ω ω ι αι ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω Δ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
M ουτού του προστάτην της αγαπητής πόλεως της Εύβοιας
 ω π ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
M ουτού του προστάτην της αγαπητής πόλεως της Εύβοιας
 ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω νι ι ι ο ον ζ ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
M ουτού του προστάτην της αγαπητής πόλεως της Εύβοιας
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε χ ξ ε ε ε ε ε ε ε σται ι δι ι ι ι και
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 αι αι ο ο ο ο ο ος ξ Αλ λη λου ου ου
 ου ι ι ι ι α α α α α α α α α α α
 α π

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ὕχος πάντα Δι

Ἐδο μεν το φως το α λη θι νον ε
 λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο
 μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ὕχος πάντα Δι

Μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην αι ω ω
 νι ον

Πληρωθη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυριε ο πως υ μη
σωμεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι αν σου με τα σχειν
μυστηριιιιων τη ρησον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
Αλ λη λουι α Αλ λη λουι α Αλ λη
λουουι α α α α

Είη τὸ ὄνομα.

Ἄχος Δι

Ἄλα μην Ἐι η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Ἄτο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα.

Ἄτον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζοντα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις ἀπολ λα ε ε τη η η

Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.